

Mirties Planeta: #5

Harry Harrison

**MIRTIES PLANETA
PRIEŠ FLIBUSTJERUS**

Knygute.lt

**Harry Harrison,
Ant Skalandis**

**MIRTIES PLANETA
PRIEŠ FLIBUSTJERUS**
Mirties planeta #5

Mokslinis-fantastinis
romanas

Mirties planetos mįslė po senovei
neįspėta, jos gamta nenugalima ir
nenuspėjama. Jasonui dinAltui jau ne
pirmą kartą dingteli mintis, kad šios
paslapties įminimo rakto dera ieškoti
ne čia, o už tūkstančių parsekų.
Paklusdamas intuicijai, Jasonas drauge
su savo mylimąja Meta nusprendžia
supriešinti dvi tūžmingiausias
Galaktikos jėgas - Pyro florą bei fauną
ir nuožmiuosius kosmoso piratus,
flibustjerus...

Vertėja: IRMINA DOMEIKIENĖ

Harry Harrison,
Ant Skalandis-
DEATHWORLD #5
MIRTIES PLANETA
PRIEŠ FLIBUSTJERUS

Kaunas, Eridanas, 1999
Copyright © by Harry Harrison, 1998
Cover art Copyright © by Barclay Shaw, 1997
Vertimas į lietuvių kalbą:
© leidykla "Eridanas", 1999
© leidykla Knygute.lt, 2020

Pirmoji knyga

FLIBUSTJERŲ ROJUS

1

Kasilija - trečioji geltonojo nykštuko Sanpraido (FG233-16), skriejančio pietinėje išorinės Galaktikos rankovės dalyje, planeta. Žemės tipo deguonies pasaulis. Įsavintas pačioje Didžiosios Ekspansijos pradžioje. Etninė gyventojų sudėtis - vyrauja europidai. Valstybinė kalba - tarpgalaktinė. Sostinė - Goldenburgas, maždaug pusantro milijono gyventojų. Aukštas informacinių technologijų ir ryšių išsivystymo lygis. Pasaulių Lygos narė su dviem šimtų metų stažu. Galaktinių karų epocha Kasilijos beveik nekludė. Planeta, buvusi tarpžvaigždiniu finansiniu centru, o paskui tapusi ir galaktinės reikšmės kurortu bei plačiai žinomu pramogų centru, niekada neturėjo stipraus kosminio laivyno. Dukart stojo į karą su artimiausiu kaimynu - antrąja sistemos planeta, Darchanu, bet visi koviniai veiksmai vyko tik tarpplanetinėje erdvėje, nedarant žalos miestams bei pramoniniams objektams.

Šiuo metu Darchanas ir Kasilija palaiko minimalius diplomatinis santykius, bet nė minutėlei nenutraukia informacinio, ideologinio ir ekonominio karo.

Iš oficialaus dokumento apie Kasilijos planetą.

Milžiniškas - dešimties metrų aukščio ir kone šešių metrų pločio - auksuoto veidrodinio stiklo langas triokštelėjo, sprogo ir žėrinčių skeveldrų lietumi pažiro ant plataus šaligatvio. Laimei, gatvė priešais Nacionalinio Kasilijos banko fasadą tuo momentu buvo praktiškai tuščia ir aštrios stiklinės šukės užklupo tiktai vieną sargybinį bei vieną įkaušusį atsitiktinį praeivį, neatsargiai prisiartinusį prie banko durų. Avarinės signalizacijos sistema ėmė kaukti anksčiau, nei pirmoji šukelė palietė keramikines šaligatvio plyteles, o po dvidešimties sekundžių iš atrūkusio mikroautobuso pasipylė specialiai apmokytas policijos būrys. Pastatas buvo apsuptas, visi aukštai patikrinti (ar kur nors nesislepia pašaliniai), visos komunikacijos atkirstos. Pareigūnai skubiai išvairė visur esančius keistuolius, kurių smalsumas viršija baimę. Matyt, šis pavienis sprogimas buvo sukeltas akustiniu būdu, ir netrukus pri-

sistatę gaisrininkai liko be darbo. Ir kas gi galėjo žinoti, kiek darbo jie turės truputėlį vėliau?..

Kitą dieną visuose pirmuosiuose sostinės laikraščių puslapiuose mirgėjo reportažai apie kazino apiplėšimą, juk keistasis banko užpuolimas buvo viso labo tik dėmesį nukreipiantis manevras. Žurnalistai varžėsi sąmojum, aprašinėdami žmogų, atlikusį įžūlų nusikaltimą. Jį vadino Naujuoju Jasonu, Jasonu Penkiolika Milijardų (būtent tokia suma buvo pagrobta) ar tiesiog superdidvyriu. Veikiausiai visoje gyvenamoje Visatoje tiktai kasiliečiai sugeba taip išaukštinti paprasčiausią plėšiką ir tikros tragedijos akivaizdoje didžiausią dėmesį skirti finansinėms problemoms.

Taip, prieš daugelį metų Jasonas DinAltas, atvykęs nežinia iš kur, išties sugebėjo laimėti ir iš įžymiausio „Kasilijos“ kazino išsigabenti tris milijardus kredų, šitaip pelnydamas garbingą Jasono Trijų Milijardų pravardę. Žinoma, lošimo namai ne itin noriai atsisveikino su savo pinigais, ir tuometinio susišaudymo metu žuvo šeši žmonės. Bet visi jie buvo profesionalūs apsauginiai-reketininkai iš mafijinės struktūros, kontroliuojančios „Kasiliją“, bei antžeminės kosmouosto tarnybos kariškiai, tai yra,

žmonės, kuriuos sunku priskirti „taikių gyventojų“ kategorijai. O šį kartą krito nepateisinaimai daug aukų, daugiausiai visiškai atsitiktinių: šimtas dvidešimt trys žmonės, iš jų trisdešimt aštuoni - planetos senbuviai. Ir, nepaisant vėlyvo meto, žuvo net trys vaikai.

Štai kaip viskas nutiko.

Apie vidurnaktį „Kasilijos“ lošimo namuose pasirodė žmogus su kietai prikimštu krepšiu. Sargyba jau išsiaiškino, kad krepšyje nėra nieko pavojinga - tikrų tikriausi, pasirinktinai patikrinti penkiasdešimties, šimto tūkstančių bei milijono vertės kredai. Žmogus sėdo lošti pokerio - iš pradžių vangokai, bet labai greit užsidegė, ėmė didinti sumas ir per gerą valandą išleido viską, tai yra, kone pusantro milijardo. Ir atrodė kaip visiškas idiotas su akyse liepsnojančia nuoširdžia viltimi atsilošti. Paskutiniai milijoniniai banknotai dar nespėjo baigti savo neišvengiamos kelionės į kazino kasą, o jis jau kažkam skambino ir prašė pagalbos. Labai greit salėje pasirodė penki nevykėlio žaidėjo draugai, ir kiekvienas nešėsi po tokį pat kietai prikimštą krepšį. Beliko tik spėlioti, kiek gi visuose juose yra pinigų, bet krupjė buvo praktiškas žmogus ir tokiais atvejais labiau mėgdavo ne spėlioti, o tiesiog perpumpuoti pinigus

į kasą, kur juos kur kas lengviau suskaičiuoti.

Geriausias tokio perpumpavimo būdas - įjungti į procesą dar vieną ne menkiau suinteresuotą dalyvį, tai yra, paprasčiausią kazino statytinį. O tam, kad šis „atsitiktinis žaidėjas“ galėtų kaip lygus su lygiais žaisti su pakvaišusiu atėjūnu bei jo bičiuliais, reikėjo adekvačios pinigų sumos.

Krupjė drauge su kazino šeimininku nusprendė: paprašyti finansinės Nacionalinio banko, stambaus „Kasilijos“ lošimo namų akcininko, paramos. Slaptuoju tuneliu, nutiestu po gatve, gryniesi pinigai buvo atgabenti į salę. Štai tada ir prasidėjo stulbinantis žaidimas su šimtamilijoninėmis statymų sumomis. „Kasilijoje“, vienuose iš stambiausių lošimo namų visoje Galaktikoje, lankosi toli gražu ne patys vargingiausi žmonės, tad, neskaitant dviejų pagrindinių personažų, netruko atsirasti ir dar keli mėgėjai rizikuoti dideliais pinigais bei pakutenti sau nervus. Tokiu būdu maždaug po pusvalandžio bendra grynųjų kredų suma, susikaupusi „Kasilijos“ lošimo salėje, akivaizdžiai viršijo dvidešimt milijardų. Žaidimas tęsėsi nebe taip nuobodžiai ir su permaininga sėkme - griežtai pagal kazino scenarijų. Štai tada ir nugriaudėjo sprogimas. Ištiško Nacionalinio

banko vitrina.

Kazino apsauga reagavo akimirksniu. Kas gi nežino, kaip dera elgtis tokiais atvejais? Žaidimą nutraukt, nusitaikyt į visus susirinkusius, o per vidinio ryšio garsiakalbius griežtai riktelt: „Mest ginklus! Gult ant grindų!“ Deja de ja! Visa stambias sumas pralošinėjančio žmogelio kompanija nė nemanė klausyti. Visų pirma, paaiškėjo, kad jų ne šeši, o bent tris kartus daugiau - likusieji iki lemiamo momento vaidino nuobodžiaujančią arba nenuobodžiaujančią publiką. O antra, visi jie veikė fantastiškai darniai, tiksliai ir tiesiog žaibiškai. Be menkiausio įspėjamojo žodelyčio buvo atidengta ugnis. Apsauginius patiesė praktiškai tučtuojau. O tuo pačiu ir dar kelis asmenis, savo nelaimėi atsidūrusius ugnies zonoje. Kilo tikra panika, ir į salę įsiveržusi policija nepajėgė užkirsti kelio apiplėšimui. Visi gryniesi pinigai, esantys kazino kasoje, ant lošimo stalų ir susirinkusiųjų kišenėse, buvo nuostabiai greit surinkti ir supakuoti į nedegančius maišus. Visi, mėginę sukliudyti šiam procesui, buvo be gailėsio nušauti.

Specialiai paruošta smogikų grupė tepajėgė truputėlį pristabdyti plėšikų veržimąsi iš kazino pastato į gatvę. Policininkai baiminosi pa-

taikyti į taikius piliečius, o banditai šaudė į dešinę ir į kairę, neatsižvelgdami į nieką, išskyrus savo pačių saugumą. Tiksliau pasakius, jie ne itin gailėjosi ir saviškių, tik ypač kruopščiai pridengė tuos, kurie tempė maišus su pinigais. Į pagalbą policijai buvo iškviesti armijos padaliniai, ir, be jokios abejonės, grobikus būtų sulaukę, bet... Tą akimirką danguje virš miesto pasirodė sunkus karinis žvaigždėlaivis - linijinis „Pi-Kju“ klasės kreiseris, kurį, žinoma, užpelengavo dispečerinė Digo kosmouosto tarnyba, ir kuris, aišku, nepakluso jokioms komandoms. Pažeisdama visas taisykles, iš žvaigždėlaivio nusileido lengva desantinė kanonierė. Prisidengdami uraganine visų įmanomų ginklų (jų tarpe ir tokių, kurių atmosferoje apskritai niekas nenaudoja) ugnimi, banditai su visais pinigais susigrūdo į savo nedidelį, bet galingą laivelį ir sėkmingai sugrižo į žvaigždėlaivį. Visų kautynių metu jie neteko viso labo dviejų žmonių. O milžiniškojo kreiserio šarvai be vargo atlaikė kasilietiškos pabūklų ataką. Galbūt grobikai to nežinojo, o gal tiesiog negalvojo apie būsimų aukų kiekį. Šiaip ar taip, jie startavo avariniu režimu - o tai reiškia, kad žvaigždėlaivis išspjovė galingą aukštos temperatūros plazmos čiurkšlę, sukėlusią siaubingą

gaisrą pačiame tirštai gyvenamo miesto centre.

Taip baigėsi toji tragedija, nusinešusi šimtą dvidešimt tris gyvybes ir pavertusi rūkstančiais griuvėsiais vieną iš turtingiausių ir gražiausių Galaktikos lošimo namų.

Valdžios sutrikimas ir akivaizdus kasilietiškos kosminės technikos atsilikimas nuo priešakinių pavyzdžių, kuriais naudojosi nusikaltėliai, baigėsi tuo, jog pastarųjų sugauti nepavyko. Niekas planetoje nė nesitikėjo teisingo atpildo. Beje, kasiliečiai apskritai abejingi mirčiais. Šitaip jau istoriškai susiklostė šiame tarpžvaigždiniame įvairiausių pramogų bei malonumų centre. Čia, kur nei dieną, nei naktį nenutrūksta audringas ir linksmas gyvenimas, įprasta girdėti, kad, pavyzdžiui, pagrindiniame Kasilijos centre, Goldenburge, kiekvieną parą žūsta dešimtys, o kartais netgi šimtai žmonių. Jie žūsta automobilių avarijose, girtuoklių muštynešė ir kruvinuose sportiniuose turnyruose, miršta nuo perdozavimo ir nuo nežinomų ligų, atgabentų iš kitų pasaulių. Arba tiesiog dėl to, jog ne itin brangino savo gyvybę. Mirtis Kasilijoje įprasta ir bet kuriuo pavidalu - natūrali. Kai kurie planetos svečiai ieško jos tyčia ir suranda būtent Goldenburge. Patogu numirti

ten, kur niekas nieko neieško ir apie nieką neklausinėja, kur netgi nėra įstatymo, baudžiančio už atsitiktinę žmogžudystę. Na, o tie, kurie žudo tyčia, formaliai privalo atlikti bausmę, bet iš tiesų labai retai testoja prieš teismą. Juk jie dažniausiai būna savo amato meistrai, mokantys ne tik įvykdyti nusikaltimą, bet ir išvengti atsakomybės.

Bet kazino apiplėšimas sukretė netgi abejingus, šaltakraujiškus kasiliečius. Vis dėlto šito buvo jau per daug.

Niekam ne paslaptis, kad Visatoje yra visiškai sulaukėjusių ir degradavusių planetų. Jų ne tik negalima priimti į civilizuatą visuomenę, jų elementariausiai nevalia vertinti įprastu matu. Ir tai suprantama. Bet rasė, apsirūpinusi šiuolaikinėmis ryšių priemonėmis, kalbanti normalia tarpgalaktine kalba, apsiginklavusi galinga karine technika ir tuo pat metu akivaizdžiai nepripažįstanti jokių žmogiškųjų įstatymų - moralinių, religinių, pilietinių ar kriminalinių, - tokia rasė Kasilijos gyventojams pasitaikė pirmąsyk. Dauguma jų netgi nebūtų ėmęsi spėlioti, iš kurios Galaktikos dalies atvyko tie moraliniai išsigimėliai. Beje, policija netruko išsiųsti, su kuo jai teko susiremti. Ir nuo to niekam nepalengvėjo.

Kai į planetą pramogauti ir ilsėtis atvyksta turtingi žmonės iš visų artimiausių ir netgi atokesnių žvaigždžių sankaujų, tarp jų būtinai pasitaiko ir personų su gana abejotina reputacija. Tad kasiliečių policijai nuobodžiauti netenka. Atletiški vyrukai mėlynomis uniformomis yra puikiai treniruoti ir dar puikiau informuoti. Jie laikomi tikru planetos pasididžiavimu. Vyriausybė netgi vadina juos tikrais supermenais ir demonstratyviai nepripažįsta jokių teisėsaugos robotų. Tokios rūšies mašinų Galaktikoje prigaminta nemažai, ir kitose planetose jomis naudojasi reguliariai bei, anot gandų, pakankamai sėkmingai. Gal ir taip - Kasilija pasikliauna tik žmonėmis. Taip, į pavojų statomos žmonių gyvybės, bet darbas yra darbas. Juk vaikinai rizikuoja savo noru. Ir, kaip įrodė daugiametė praktika, jie ne kartą ir ne du garbingai išsisuko iš, regis, beviltiškų padėčių.

Bet šį kartą Kasilija patyrė triuškinančio pralaimėjimo kartėlį. Vieni niekada nežinojo ir negalėjo nė įsivaizduoti, o kiti suspėjo pamiršti, jog pasaulyje egzistuoja tokie įžūlūs, žiaurūs, negailestingi plėšikai, besinaudojantys superšiuolaikiniais technikos pasiekimais.

Klausimas apie kazino apiplėšimą buvo

svarstomas specialiai sušauktoje vyriausybės komisijoje.

Aukščiausi policijos pareigūnai, kontržvalgybos darbuotojai, stambiausių įmonių ir bankų savininkai suvienijo pastangas, patikrino savo duomenų bazes ir padarė vienareikšmę išvada. Kasilija užpuolė tie patys žmonės, kurie kadaise save vadino Žvaigždžių Orda. Orda buvo sutriuškinta, bet jos skeveldros išsilaikė ir, kaip paaiškėjo dabar, susiklijavo į kažką nauja. Naujosios gaujos organizatorius vadino kosminiais piratais, o jai vadovavo tūlas Henris Morganas. Policijos kompiuteris išsyk atpažino nusikaltėlį, ir apie klaidą negalėjo būti nė kalbos.

2

- Ir kam tu man pakišai šį žemėlapij, Arči?

- O tu pasižiūrėk atidžiau. Štai čia raudona linija parodytas paskutinės raganosių migracijos maršrutas, o štai čia - žalia - masinio dygliasparnių skrydžio kryptis. Jei per Velfo vardo kosmouostą ir Atvirąjį miestą nubrėžtume menamą plokštumą, šios linijos būtų simetriškos viena kitai, kaip daiktas ir jo atspindys veidrodyje....